

TELJES JURA SZELVÉNY A VÉRTES-HEGYSÉGBŐL

Dr. FÜLÖP JÓZSEF*—KNAUER JÓZSEF és Dr. VIGH GUSZTÁV

(2 ábrával, I—IV. táblával)

Összefoglalás: Ismét jelentős lépéssel sikerült előbbre jutni a Vértes-hegység juraidőszaki képződményeinek megismerése terén. A korábbi vizsgálataink alapján tervezett és megvalósított Kapberek 43/K 1 sz. rétegtani sekélyfúrással teljes jura rétegsort tártunk fel a Vértessomlyó melletti Szarvaskút-forrás szomszédságában, Kapberek-puszta közelében. Ezáltal a vérteshegységi juraidőszaki képződmények — vizsgálataink megkezdéséig nagyon hiányosnak ismert — rétegsora teljes réteggösszletté egészült ki.

Az elmúlt évek során a Vértes-hegységben megismert alsóliász, aaleni, bath, kimmeridgei és titon emeletbeli képződmények arra ösztönöztek, hogy megfelelő helyet keresve kíséreljük meg a jura rétegsornak hézagtalan szelvényben való feltárását. Erre legalkalmasabbnak a Vértessomlyó melletti Szarvaskút-forrás környéke látszott, ahol a felsőtriász mészkörögök közé árkosan besüllyedt, eocén és alsókréta képződményekkel fedett jura rétegsor egyes rétegtagjai a felszínen mutatkoznak. A Kapberek 43/K 1. sz. rétegtani sekélyfúrását a juraidőszaki képződményeket fedő apti szürke krinoideás mészkő elterjedési területén, olyan helyen jelöltük ki, ahol vékony fedőképződmény harántolása után teljes és szerkezetileg zavartalan jura rétegsort vártunk. Elgondolásunk helyesnek bizonyult és az említett fúrással a Vértes-hegység ÉNy-i peremén 70 m vastagságú, teljes és zavartalan felépítésű jura réteggösszletet harántoltunk. A feltárt képződményeket, földtani kifejlődésük különbözősége alapján tagolt rétegcsoportok szerint, rétegtani sorrendben tárgyaljuk.

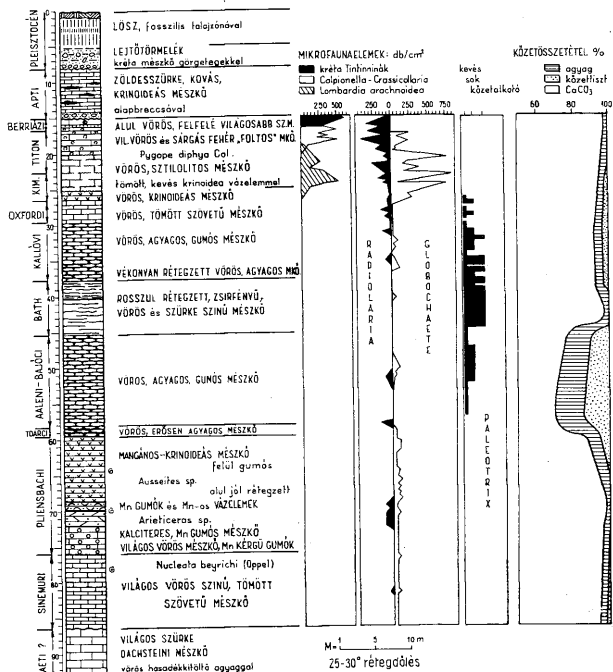
Dachsteini mészkő. Raeti (?) emelet

A jura réteggösszlet alatt, üledékhézagra utaló éles határral, eltérő kőzetanyaggal és ősmaradványtartalommal világos szürke, kalcitpettyes, felsőtriász dachsteini mészkövet tártunk fel. Települési helyzete alapján a Vértes-hegység legfiatalabb felsőtriász képződménye, amelynek korát a hasonló helyzetű és kifejlődésű középhegységi dachsteini mészkő feltárások ősmaradványtartalma a raeti emeletben valószínűsíti. $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$ tartalma 1,7%. Szöveve helyenként pseudoolitos. Kevés Foraminiferát és felismerhetetlenül kalcitosodott egyéb mikrofaua elemeket tartalmaz. A fúrás 86,0 m-nél érte el a dachsteini mészkövet és 94,4 m-nél ebben a képződményben állt meg. Előrehaladás közben vörös agyaggal kitöltött karsztos üregeket és hasadékokat tárt fel.

* Előadta a Magyarhoni Földtani Társulat 1961. IV. 5.-i szakülésén.
Kézirat lezárva 1964. okt. 15.

Világosvörös, tömött szövetű mészkő. Szinemuri emelet

A dachsteini mészkő fölött (75,5 és 86,0 m között) éles határral, eltérő módon települ a 10,5 m vastag, világos vörös, tömött szövetű alsóliász mészkő. Kifejlődése a tatabi Kálvária-dombon, a középső és keleti Gerecsében feltárt alsóliász mészkővel megegyező. A legalsó rétegek részben oolitosak, nagyobb részét gyéren krinoideások, feljebb apró fol-

1. ábra. A Kaprebek 43/K 1. sz. rétegtani sekélyfúrás földtani szelvénye és vizsgálati adatai
Abb. 1. Geologisches Profil und Untersuchungsangaben der stratigraphischen Seichtbohrung Kaprebek 43/K 1

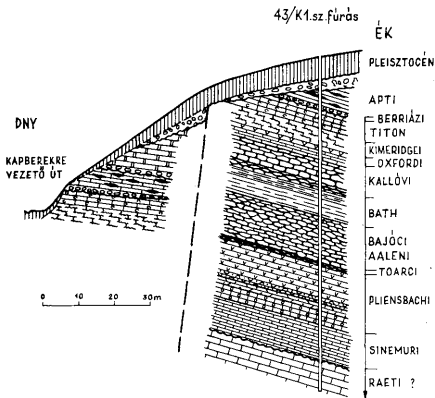
tokkal tarkítottak. A rétegcsoport elég jelentős, 3,3% $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$ -t tartalmaz. A finomszemcsés közetiszövetet ferri-vas ásványok szövik át, amelyek Bárdossy Gy. meghatározása szerint hematitből, limonitből és goethitből állanak. Mennyiségük a rétegcsoport felső része felé növekszik. Ugyanitt található a legtöbb ősmaradvány, amelyek között vékonyiszolatokban Foraminifera-, Brachiopoda-, Gastropoda-, Ammonites- és Crinoidea-metszeteket lehet felismerni. *Globochaete alpina* Lombard és *Paleotrixre* emlékeztető, de annál jóval vékonyabb vázelemek is találhatóak. A rétegcsoport felső

részén a vázelemek gyakran korrodáltak. A 77,0 és 78,7 m közötti rétegszakaszból *Nucleata beyrichi* (Oppel) Brachiopoda került elő.

Világosvörös, mangángumós mészkő. Pliensbachi emelet

59,0 és 75,5 m között változatos kifejlődésű, 16,5 m vastag középsőliász mészkő-rétegsort tárt fel a fúrás:

a) Az alsóliász mészkő fölött üledékfolytonossággal települő, 4 m vastag, világosvörös színű, tömött szövetű mészkövet találtunk, apró mangán-kérgű gumókkal.

2. ábra. Földtani szelvény a Szarvaskút-forrás völgyén és a 43/K 1. sz. fúráson keresztül

Abb. 2. Geologisches Profil durch das Tal der Sarvaskút-Quelle und die Bohrung Kapberek 43/K 1

b) A legelső középsőliász rétegtag fölött 2,2 m vastag, világosvörös, kalciterekkel átjárt, mangángumós mészkő következik. Legfelső rétegeiből *Arieticeras* sp. került elő.

c) A mangángumós mészkő fölött 1,3 m vastag, világosvörös színű, mangán-kérgű vázelemeket és gumókat tartalmazó mészkőrétegtag települ, apró Crinoidea vázrészekkel.

d) A középsőliász rétegcsoport 9 m vastag legfelső része mangánnal egyenlőtlenül sötétszürkére festett, vörös alapszínű, alul jól rétegzett és tömött szövetű, felfelé a felsőliász mészkőbe fokozatosan átmenő, gumós szövetű, krinoideás mészkő kifejlődésű. A mészkő törési felületén apró mangán-kérgű ősmaradványok tömege ismerhető fel. A rétegcsoport középső részéből (64,4–64,8 m-ből) *Aussetes* sp. került elő.

Vékonycsiszolatban vizsgálva a középsőliász rétegcsoport kőzetanyagát, az ősmaradványok mennyiségének az alsóliászhoz viszonyított növekedését lehet megállapítani. A rétegcsoport legelső és legfelső szakaszán, a vasásványokkal erősen átszőtt alapanyagban az ősmaradványok korrodálódtak. *Globochaete alpina*, alga, Foraminifera, *Brachiopoda*, Gastropoda, Ammonites, Crinoidea és Echinoidea maradványokat határozunk meg. A *Globochaete alpina* gyakran füzéreket és nagy csomókat alkot. Az alsóliászban

észlelt vékony kalcitanyagú fonalak a középsőliász alsó részében is gyakoriak. A legfelső rétegekben meszesedett Radiolariákat találtunk. A rétegcsoport felső részében kőzetliszt méretű kvarcsemcsék jelennek meg.

Vörös, erősen agyagos, gumós mészkő. Toarci emelet

58,0 és 59,0 között vörös színű, erősen agyagos, gumós mészkövet tárt fel a fúrás, amely kifejlődését illetően teljesen megegyező a tatai, valamint a középső- és keleti-gerecei felsőliász feltárások kifejlődésével. Jelentős mennyiségű vasásványt tartalmaz. Ősmaradványokban szegény. Elszórtan *Globochaete alpina*, Foraminifera és Crinoidea vázlemezeket találhatunk benne.

Vörös, agyagos gumós mészkő. Aaleni-bajóci emelet

42,0 és 58,0 között 16 m vastag, jellegzetesen vörös, agyagos, gumós mészkőből álló rétegsort tárt fel a fúrás. Kifejlődése a tatai és gerecei hasonló kori feltárások kifejlődésével egyező. A kőzetanyag szemcsés, vasásványokkal erősen átszőtt. Az agyagtartalom 10–16%, a kőzetliszt mennyisége a 14%-ot is eléri. A fekvő és fedő rétegcsoportokhoz viszonyítva rendkívül kis P_{H_2} érték és feltűnően nagy O_{Fe} érték mutatkozik. — A nehézasványok túlnyomó része magmás eredetű. Az ősmaradványtartalom alubról felül növekszik.

56,8 és 58,0 m között, az aaleni emelet legalsó rétegeiben Radiolaria, Foraminifera, kevés Brachiopoda és Crinoidea vázelem található. 56,8 m-nél megjelenik a *Paleotrix alpina* Fer. és felfelé fokozatosan a mikrofauna vezető eleme lesz. A rétegcsoport felső részében már kőzetalkotó mennyiségben található. Vékonycsiszolatokban megfigyelhető, hogy hematitos határfelületek mentén mennyisége hirtelen megváltozik és ezáltal eloszlásában bizonyos egyenlőtlenség mutatkozik. Paleotrixen kívül alárendelten helyenként *Globochaete alpina*, Foraminifera, Radiolaria (meszesedett vázú), Brachiopoda és Ammonites metszet található. A Crinoideák teljesen hiányoznak.

Vörös és szürke, zsírfényű, rosszul rétegzett mészkő. Bath emelet

A 37,5 és 45,0 m között, 7,5 m vastagságban, üledékfolytonossággal települő vörös és szürke színű, zsírfényű, paleotrixes, rosszul rétegzett mészkő a bath üledékképződés terméke lehet. A *Paleotrix* vázelemek kőzetalkotó mennyiségűek és egyedüli ősmaradványok ebben a rétegcsoportban. A jura rétegsor $CaMg(CO_3)_2$ -tartalma, amely az alsóliásztól fokozatosan csökken, itt éri el a minimumát, 0,28%-ot.

Vörös, agyagos mészkő és vörös agyagos gumós mészkő. Kallovi emelet

A 8 m vastag rétegcsoport 29,5 és 37,5 m között paleotrixes mikrofáciesű, alul 2,5 m vastagságban vörös színű, vékonyan rétegzett, agyag réteggözös mészkő, felette 5,5 m vastagságban vörös, kissé agyagos, gumós kifejlődésű. A rétegcsoporton belül a Paleotrixek mennyisége felfelé fokozatosan csökken, mellettük Radiolariák, Globigerinák, egyéb Foraminiferák, Crinoideák és Globochaeték lépnek fel. Növekvő arányú a kvarc-
liszt mennyisége is.

Vörös, tömött szövetű mészkő. Oxfordi emelet

26,5–29,5 m között 3 m vastag vörös színű, tömött szövetű mészkő található. Paleotrixes mikrofációsú. Ezen kívül felfelé egyre nagyobb mennyiségben jelentkeznek Foraminiferák, Crinoideák és a Globochaeték. 27,5 és 27,9 m között a Paleotrixek teljesen kimaradnak. A kőzetszövet finomszemcsés, Foraminiferák, Ammonites embriók, Aptychus és sok Crinoidea vázelem található benne. Rétegtani besorolását a felette települő rétegcsoport *Lombardia*-tartalma révén határoztuk meg.

Vörös, krinoideás mészkő. Kimmeridgei emelet

25,0–26,5 m között 1,5 m vastag vörös, krinoideás mészkő települ. Kimmeridgei korát lombardiás-globochaetés mikrofációs-jellege határozza meg.

Vörös, sztilolitos mészkő. Kimmeridgei-titon emelet

19,8 és 25,0 m között vörös, sztilolitos mészkő rétegcsoportot tárt fel a fúrás. A tömött szövetű, kevés Crinoidea vázelemet tartalmazó mészkő vékonycsiszolataiban kőzetalkotó mennyiségű *Globochaete alpina* és *Lombardia arachnoidea* Brönnimann figyelhető meg. Ezen kívül még *Eothrix alpina* Lombard, *Stomiosphaera*, *Cadosina*, Radiolaria, Foraminifera és Holothurioidea vázelemek találhatóak. A Globochaeték és Lombardiák felváltva dominálnak. Ez az egységes kőzettani felépítésű lombardiás szint irodalmi adatok és saját vizsgálataink alapján a kimmeridgei emelet felső részét és a titon emelet alsó részét képviseli:

Ebben a rétegtagban calpionellás mészkő repedéskitöltés volt megfigyelhető, mely gyenge titonbeli mozgásra utal. A vörös, sztilolitos mészkőből néhány makroszkópous smaradvány is előkerült:

19, 8–20, 1-ből	<i>Pygope diphya</i> (Colonna)
22, 5–22, 7-ből	<i>Phylloceras</i> sp.
	<i>Nucleata</i> sp.
	<i>Rhynchonella</i> aff. <i>capillata</i> Zittel
	<i>Sphaerodus</i> sp.
23, 7–23, 9-ből	<i>Perisphinctes</i> sp.
	<i>Aptychus</i> sp.
24, 4–24, 6-ből	<i>Anomyidae</i> sp.

A kevés kivétellel csak rossz megtartású töredékekben rendelkezésre álló faunaelemek a pontosabb rétegtani tagolásra nem alkalmasak. Csak a *Pygope diphya* jelzi, hogy a vörös, sztilolitos mészkő felső része a titon emeletbe sorolandó.

Világosvörös és sárgásfehér, foltos mészkő. Titon emelet

16,3–19,8 m között alul világosvörös, gyéren krinoideás mészkő található, apró mangános-agyagos bekéregzésű gumókkal. Felette sárgásfehér, gyéren krinoideás „foltos” mészkő következik, amely felfelé ismét világosvörösre válik. E fölött tömött szövetű, világosvörös színű, apró és vékony mészvázakat és Ammonites embriókat tartalmazó réteg települ. A titon rétegsor felül szürkésfehér színű mészkőréteggel zárul.

18,3–19,8 m között a még lombardiás kőzetben már a Crassicollariák is megjelennek.

A 16,3—18,3 m-ig terjedő rétegtag képviseli a calpionellás szintet. Mikroszkóposan finomszemcsés szövettű, amelyből az ősmaradványok éles határral válnak ki. Helyenként felhős vagy pszeudobreccsás, de az alapanyag ilyen helyeken is élesen elválik a beágyazott ősmaradványoktól. Kevés kvarclisztet rendszeresen tartalmaz.

Faunája a következő: *Calpionella alpina* Lorenz, *Crassicollaria brevis* Remane, *Crassicollaria intermedia* (Durand Delga), *Crassicollaria parvula* Remane, *Lorenziella* cf. *transdanubica* Knauer et Nagy, *Calpionellites darderi* (Colom), *Calpionellites neocomiensis* Colom, *Stenosemellopsis hispanica* (Colom), *Tintinnopsella carpathica* (Murgeanu et Filipescu), *Globochaete alpina* Lombard, Alga, *Globigerina*, Egyéb Foraminiferák, Radiolaria (meszesedett), Lamellibranchiata, Gastropoda, Aptychus, Crinoidea, A *Calpionella alpina* uralkodó mennyiségű. Két nagyság-típusa van, a nagy többséget a kis forma teszi ki. Néhány jellemző *Tintinnina* példány mérete:

	H	Gm	L	Gs	O
<i>C. alpina</i>	52	5	52	36	—
<i>C. alpina</i>	73	9	60	38	—
<i>C. brevis</i>	57	6	36	32	—
<i>C. intermedia</i> ...	62	10	37	31	25
<i>C. parvula</i>	52	8	37	31	—
<i>C. darderi</i>	68	—	52	—	—
<i>S. hispanica</i>	77	—	56	—	35

H = hossz; Gm = galériamagasság; L = legnagyobb szélesség; Gs = gallérszélesség; O = ovális nyílás átmérője. A méreteket mikronban adtuk meg.

Sárgásfehér és vörös mészkő. Berriázi emelet

A calpionellás titon mészkő fölött, 15,0—16,3 m között, üledékfolytonossággal települ a berriázi emeletbe sorolható mészkő, amely alulról felfelé a következő rétegtagokból áll:

a) Sárgásfehér, gyéren krinoideás mészkő, apró agyagkergű gumókkal (30 cm). Mikrofaunájában a *Calpionellopsis oblonga* uralkodó mennyiségű. Egy magános korall metszete volt benne megfigyelhető.

b) Sötétvörös, finomhomokos, agyaggumós, gyéren krinoideás mészkő (15 cm). Vékonycsiszolati képét sok nagyméretű Crinoidea vázelem, kagylótöredék és nagymennyiségű kvarchomok határozza meg.

c) Világos sárgásszürke mészkő (85 cm). Sok Aptychust és néhány Pygopét tartalmaz. *Tintinnina* faunájában a *Calpionellites darderi* uralkodik.

Az a) és c) rétegtag szövete megegyezik a calpionellás titon mészkő szövétével. Az ősmaradványok és a kvarcliszt eloszlása egyenletlen. A Crinoidea vázelemek néha limonitosodtak. A titontól való elválasztás alapja a *Tintinnina* faunában bekövetkezett nemzetségváltozás. A titonban már kis számban fellépő *Calpionellopsis*, *Calpionellites* és *Tintinnopsella* fajok szerepe megnő, a titonban uralkodó nemzetségek hirtelen eltűnnek. A *Tintinnina* fauna változatosabb lesz, bár az össz példányszám csökken a titonhoz képest. A berriázi rétegek mikrofauna-florája:

Lorenziella pseudoserrata (Colom), *Lorenziella hungarica* Knauer et Nagy, *Calpionellopsis oblonga* (Cadisch), *Calpionellites darderi* (Colom), *Calpionellites neocomiensis* Colom, *Calpionellites dadayi* Knauer, *Stenosemellopsis hispanica* (Colom), *Tintinnopsella carpathica* (Murgeanu et Filipescu), *Tintinnopsella longa* (Colom), *Tintinnopsella cadischiana* Colom, *Globochaete alpina* Lombard.

Ezen kívül *Alga*, *Globigerina*, egyéb Foraminiferák, *Radiolaria* (meszesedett) Lamellibranchiata, *Gastropoda*, *Ammonites* embrió, *Aptychus*, *Crinoidea*, *Echinoidea*-tüske.

Feltűnő a *Calpionellites darveri* dimorfizmusa. Dominál a 4 : 3 hossz-szélesség arányú forma a 2 : 1 arányúval szemben.

A jura rétegösszlet felett 8,8 m-től 15 m mélységig apti emeletbeli szürke krinoideás mészkövet harántolt a fúrás. A Szarvaskút-forrás környékén a felszínről is jól ismert, — feltosan kovásodott, bioklasztit jellegű mészkő földtani kifejlődése teljesen megegyező a Tatától Sümegig felszíni feltárásokban megfigyelhető apti emeletbeli szürke krinoideás mészkő kifejlődésével.

TÁBLAMAGYARÁZAT — TAFELERKLÄRUNG

I. TÁBLA — TAFEL I.

1-2. Alsóliász mészkő jellemző vékonycsiszolati képe Typisches Dünnschliffbild des unterliassischen Kalksteins	85,5—86,0 m 27,5 × 85,0—86,0 m 35,7 ×
3-4. Középsőliász mészkő mikrofációs típusai Mikrofaziestypen des mittelliassischen Kalksteins	74,4—74,7 m 35,7 × 70,1—70,3 m 43 ×

II. TÁBLA — TAFEL II.

5-7. Középsőliász mészkő mikrofációs típusai Mikrofaziestypen des mittelliassischen Kalksteins	68,6—68,8 m 35,7 ×
8. Felsőliász vörös, erősen agyagos mészkő vékonycsiszolati képe Dünnschliffbild eines oberliassischen, roten, stark tonigen Kalksteins	58,2—59,0 m 68 ×

III. TÁBLA — TAFEL III.

9. A legelső aaleni rétegek mikrofációs típusa Mikrofaziestypus der untersten Aalenschichten	56,8—57,6 m 68 ×
10. <i>Paleotrix alpina</i> Ferasin (aaleni — bajóci vörös, agyagos, gumós mészkő) <i>Paleotrix alpina</i> Ferasin (roter, toniger Knollenkalk, Aalen—Bajocien)	51,3—51,7 m 27,5 ×
11. A <i>Paleotrix</i> kőzetalkotó mennyiségével jellemzett aaleni-bajóci vörös, agyagos, gumós mészkő vékonycsiszolati képe Dünnschliffbild des roten, tonigen Knollenkalkes (Aalen-Bajocien), mit einer gesteinsbildenden Menge von <i>Paleotrix</i>	41,9—42,4 m 68 ×
12. <i>Paleotrix bath-kallóvi</i> mikrofációs Bath-kallovische Mikrofazies mit <i>Paleotrix</i>	34,0—34,3 m 27,5 ×

IV. TÁBLA — TAFEL IV.

13. <i>Paleotrixes oxfordi</i> mészkő Oxford-Kalkstein mit <i>Paleotrix</i>	26,5—26,8 m 68 ×
14. Krinoideás mészkő közbetelepülés a <i>paleotrixes oxfordi</i> mészkőben Crinoideenkalk-Zwischenlagerung im <i>Paleotrix</i> -führenden Oxford-Kalkstein	27,5—27,9 m 27,5 ×
15. Lombardiás-globochaetés mikrofációsű kimmeridgei-alsótiton mészkő <i>Lombardia-Globochaete</i> -Mikrofazies führender Kalkstein (Kimmeridge-Untertithon)	21,0—21,4 m 43 ×
16. <i>Calpionellás-globochaetés</i> mikrofációsű felsőtiton mészkő Obertithon Kalkstein von <i>Calpionella-Globochaete</i> -Mikrofazies	17,6—17,9 m 68 ×

Ein Juraprofil im Vértesgebirge

Dr. J. FÜLÖP—J. KNAUER—Dr. G. VIGH

Es gelang einen bedeutenden Fortschritt in der Erkenntnis der Jurabildungen des Vértesgebirges zu machen. Die stratigraphische Seichtbohrung Kapberek 43/K 1, die auf Grund der früheren Untersuchungen geplant und seitdem realisiert wurde, hat ein vollständiges Juraprofil aufgeschlossen. Dadurch wurde die Juraschichtfolge des Vértesgebirges, bis zur Inangriffnahme unserer Untersuchungen für sehr unvollständig gehalten, zu einem vollständigen Schichtkomplex ergänzt. Die charakteristischen Züge des jurassischen Schichtkomplexes sind wie folgt. Aus lithologischem Gesichtspunkt ist die Ausbildung von roten, mehr oder minder tonigen Kalksteinschichten am auffälligsten. Die biogenen Bestandteile werden in der liassischen Schichtgruppe durch ärmliche benthische und planktonische Fossilien vertreten. In der Aalen-Stufe treten die Reste von *Paleotrix* in gesteinsbildender Menge auf. Sie weisen einen planktonischen Charakter auf und halten bis zum Ende des Oxfords an. Im Kimmeridge und im Tithon erscheinen, neben den planktonischen Lombardien und Tintinniden, wieder auf den Benthos hinweisende Fossilien. Diese Verteilung der Fossilien ist nicht notwendigerweise darauf zurückzuführen, dass das Sedimentationsbecken im Dogger tiefer gewesen sei, als im Lias und Malm. Die Erklärung dieses Phänomens muss in den besonderen Bildungsverhältnissen der durch triadische Kalkstein- und Dolomitkomplexe begrenzten und in einer ähnlichen Fazies ausgebildeten, alpinen—karpatischen Schichtkomplexen gesucht werden. Ein auffallendes Merkmal ist das völlige Fehlen des Hornsteins im Schichtkomplex. Der sich bis auf ein paar Prozente belaufende Aleurit- und Dolomitgehalt spielt eine untergeordnete Rolle als genetischer und Faziesindikator.

Der bei Vértesomlyó aufgeschlossene, vollständige jurassische Schichtkomplex zeigt auf das Vorhandensein eines, sich im Streichen des Transdanubischen Mittelgebirges hinziehenden jurassischen Sedimentationsbeckens. Die Mächtigkeit und Lagerungsverhältnisse der in der Bohrung aufgeschlossenen Schichtfolge stimmen mit denen des am Kálvária-Hügel bei Tata aufgeschlossenen Jurakomplexes überein. Auch die Schichtgruppen des Lias und Dogger weisen einen ähnlichen geologischen Bau auf. Die Schichtgruppe des Kimmeridge und des Tithons ist der geographisch am weitesten verbreitete Teil des Jura im Mittelgebirge. Der in südlicher Richtung nächstgelegene, vollständige Jurakomplex von Bakonycsérnye lässt sich — abgesehen von den untersten Lias- und Oberdogger—Untermalm-Schichtgruppen — mit dem Juraprofil von Vértesomlyó ebenfalls gut parallelisieren.

Die chronostratigraphische Gliederung der Schichtfolge der Vértesomlyóer Bohrung birgt vorderhand noch viele Ungewissheiten in sich, insbesondere bezüglich der Stufengliederung des Doggers. Das eingehende Studium der jurassischen Bildungen des Mittelgebirges, die makro- und mikrofaunistischen Vergleichsstudien und die Ermittlung der Gesetzmässigkeiten des geologischen Baues werden jedoch in der nächsten Zukunft eine präzise stratigraphische Gliederung ermöglichen.